

høre hjemme her i Landet, for det første naar Forældrene høre hjemme her i Landet — det er der god Mening i — eller naar Justitsministeren hører hjemme her i Landet — det gør den danske Justitsminister jo sædvanlig. For § 9's Bestommende maa Meningen være, at Testamentssekretor, eller Arvingerne eller Skifteretten hører hjemme her i Landet, andet kan jeg ikke faa ud af det, det er mig saa aldeles absolut uklart. Ogsaa der har jeg søgt Oplysning, og fordi jeg vidste, at den ærede Forslagsstiller er Jurist, er jeg gaaet til Jurister for at forespørge derom, men jeg har ikke kunnet faa nogen paalidelig Forklaring. Jeg ved til dette Øjeblik ikke, hvem de berettigede ville være, om det er de Personer, jeg her har nævnt, eller andre, men ogsaa derom ønsker jeg at saa og faar jeg ogsaa ganske sikkert den ærede Forslagsstiller's Forklaring. Saa skal jeg for øvrigt gaa over til de mere reelle Ting, ikke fordi der efter min Mening ikke er flere formelle Mangler og Fejl ved dette Forslag — jeg synes, der er en temmelig betydelig Del deraf —, men fordi jeg ikke vil optage Tiden i altfor høj Grad. Ja, en lille Tilføjeelse til § 3 maa jeg dog ogsaa bede om Oplysning om. Der staar i § 3 i Slutningen: „Ingen Præst eller anden Religionstjener maa indvie noget Ektef. for lovligt Bevis foreligger for, at det er indgaaet for den borgerlige Dvrighed, og skal da stadig have for Dje, at dette allerede er stet.“ Det er en ganske mærkelig Tilføjeelse, for det første minder den slet ikke om Lovsprog, det er saadan en lille romantisk Tilføjeelse, der kommer her, og desuden er det et Udtryk, jeg ikke forstaar Meningen af. Hvor længe skal Præsten gaa og have dette for Dje, at de ere borgerligt ægteviede? Han skal stadig have det for Dje, der er ikke nogen Afslutning, Dag ud, Dag ind, Sommer og Vinter, Nar efter Nar skal han stadig have dette for Dje. Det bliver et uhyre Arbejde, hvis han har mange Par ægteviede, han faar til Slut ikke andet at tænke paa end dette, disse 2—3 Hundrede Par skal han stadig have for Dje. Den højtærede Kultusminister maa finde sig i, at Præsterne blive meget forfømmelige med deres øvrige Pligter, hvis dette bliver til Lov, thi de have, som sagt, ikke andet at gøre end have dette stadig for Dje. Jeg har fremført dette under en spøgende Form, og jeg ser jo ogsaa selv ret spøgende paa det, men det er alligevel en stor Fejl ved et Lovforslag, at det har saa absolute formelle Mangler, som dette virkelig har paa de Punkter, jeg her har draget frem. Jeg skal for Kuriositetens

Skyld tage et lille, rent formelt Punkt. Der staar i § 11: „For Udførelsen af den i § 10 omtalte Handling, for Bogtilførselen og for Udskriften tilkommer der Dvrigheden i alt 2 Kr. foruden Stempelafgiften“. Men Stempelafgiften tilkommer jo slet ikke Dvrigheden, saa man kan ikke sige, at der tilkommer den 2 Kr. foruden Stempelafgiften, som den slet ikke skal have. Det er, som sagt, kun Prøver, men maaste nogle af de bedste Prøver, paa de formelle Uheldigheder, der ere i dette Forslag. Der er i § 2 andre, men det vil jeg forbeholde mig maaste senere at komme tilbage til. Naar jeg saa gaar over til de mere reelle Punkter i Loven, vil jeg erklære mig enig med det ærede Medlem for Berninge (H. Holm) i, at det ikke er heldigt, at det for Eftertiden skulde være Sognefogden, hos hvem Ektef. blev indgaaet. Jeg kan end ikke være enig med de ærede Forslagsstillere deri, efter at de ærede Forslagsstillere have ladet Sognefogederne avancere. Sognefogederne ere nemlig i dette Lovforslag avancerede til at være Dvrighed, det have de ikke været tidligere, det kan jeg ganske bestemt oplyse, thi i den Forordning, som handler om Sognefogederne — den er af 11te November 1791 — staar der, at Sognefogeden skal udføre Dvrighedens Befalinger, altsaa er han efter Lovgivningens Sprog ikke Dvrighed, men er dertimod den, der skal udføre Dvrighedens Befalinger; da det ikke er sine egne Befalinger, han skal udføre, men en andens, Dvrighedens, kan han ikke siges at være Dvrighed. Stønt Sognefogederne altsaa ere avancerede noget i dette Lovforslag, kan jeg dog ikke finde, at der er ret god Mening i at sætte dem som dem, der stifte Ektef. Ved tidligere Behandlinger her i Tinget har jeg lagt Mærke til, at der som en Grund til, at der skulde være en særlig Ektef. forstander, er blevet fremført, at man skulde staaene Beboerne for de kortere eller længere Rejser, der mulig maatte være til vedkommende Underdvrighed. Ja, hvis nu endda her enkelt skulde giftes saadan en 2—3 Gange om Aaret, saa var der endda noget i at søge at undgaa de lange Rejser; men at gifte sig er jo ikke noget, som det enkelte Individ bruger saa særlig mange Gange i sit Liv. Lad os regne højt, lad os sige 4 Gange! Selv om han 4 Gange skal ind til Dvrighedspersonen, er det da ikke saa forstrækeligt, han kommer der jo jævnligt, saa han kan jo lægge en af sine almindelige Ture sammen med dette Besøg hos Sognefogeden, saa denne Grund, at det skulde være af særlig Interesse for Befolkningen for Afstandens Skyld, kan jeg ikke se, der er